

[Arbejdsministeren.]

fortjeneste. Lovforslaget indebærer i gennemsnit en forbedring for de arbejdsløse på 40 pct.; men det er klart, at det rammer ikke på samme måde alle vegne, og det er baggrunden for, at vi har taget op til overvejelse, på hvilken måde vi kan klare problemerne f. eks. for de børnerige familier; dette problem er som nævnt i fremsættelsen taget op til drøftelse med familieministeren, og jeg ser meget gerne en løsning af dette problem i sammenhæng med de andre ting, vi skal beskæftige os med.

For mig at se er den allervigtigste ændring — som den høje beskæftigelse, den stærke produktionsudvikling, i nogen grad har skabt baggrunden for — den, at det, hvis dette lovforslag vedtages, ikke mere bliver den enkelte arbejdsløshedskasse og dens medlemmer, som skal bære risikoen ved en øget ledighed. Denne risiko overtages af det offentlige, og det må være en rimelig ordning, helt i pagt med den tid, vi lever i.

Hr. Søren Andersen var inde på solidariteten mellem arbejdsløshedskasserne på kontingentområdet, som jeg allerede har været inde på, og om den del af kassernes formue, som skal indbetales til statskassen. Det er rigtigt, at der bliver nogle millioner tilbage, som i henhold til den gældende lovgivning skal anvendes til forsikringsmæssige formål. Hr. Søren Andersen mente, at det ville være en god ting, om nogle af disse penge kunne bruges til f. eks. uddannelsesformål. Jeg vil ikke lægge skjul på, at jeg umiddelbart har en vældig sympati for denne tanke, men arbejdsløshedskasserne skal jo også efter dette lovforslag stå i forskud med udbetaling af understøttelse, hvor der er behov for det, og de penge, der er tilbage som formue i arbejdsløshedskasserne, er medlemmernes egen andel; derfor er det vel nok begrænset, hvad man kan hente her af penge til andre formål end de rent forsikringsmæssige. Men det er naturligvis noget, vi kan se nærmere på.

Jeg er naturligvis enig med hr. Søren Andersen i, at vi bør have en så effektiv og smidig arbejdsanvisning som muligt, og at den bør opbygges under hensyn til den kommende kommunale struktur. Forholdet er imidlertid det, at en lovgivning på dette område gerne skulle gennemføres med virkning fra den 1. april 1968, og da kan det måske nok

være begrænset, hvor langt man kan komme med hensyn til en udbygning netop på dette felt. Jeg tror, man må forsøge at klare opgaverne så godt, som det overhovedet kan lade sig gøre under hensyn til den meget korte frist, der er til at sætte et nyt anvisningssystem i kraft.

Hr. Asger Jensen var inde på, at vi måtte sikre øget faglig og geografisk bevægelighed i forbindelse med en omorganisering af anvisningssystemet. Herom kan vi heller ikke være uenige, men jeg vil dog gentage, hvad jeg tidligere har sagt, at vi vel ingen sinde i landets historie har oplevet en så stærk både geografisk og faglig bevægelighed på arbejdsmarkedet som i de senere år, hvor vi i sommermånederne har været nede på en arbejdsløshedsprocent på under 0,5 og den 7. december i år havde en arbejdsløshedsprocent på 1,9 — altså meget lave arbejdsløshedstal — uden at vi har mærket noget særskilt pres på arbejdsmarkedet; det gælder i alle tilfælde størstedelen af arbejdsmarkedet.

Hr. Asger Jensen sagde videre, at lovforslaget kunne animere visse kasser til at opgive statsanerkendelsen. Jeg er helt klar over, at der er visse ting i det, som kunne tænkes at animere visse kasser. Jeg tror, at hvis nogle kasser skulle få lyst til på grundlag af det, der sker her, at opgive statsanerkendelsen, bliver det i alt fald i meget begrænset omfang.

Så er der ekstrakontingentet for de medlemmer af arbejdsløshedskasserne, som ikke er medlemmer af de faglige organisationer; jeg vil gerne sige, at det rene forsikringskontingent, som er anført her, bliver det samme for alle arbejdsløshedskassemlemmer, men herudover kommer altså administrationskontingentet.

Jeg forstår ikke rigtig den tale, man hører så mange gange om de 4.000 kasser ud over landet med en særlig administration, som giver så mange vanskeligheder og så mange problemer; forholdet er jo det stik modsatte, for nu sker der en strukturrationalisering i de kommende år, som den er sket i årene op til nu. Det er jo fagforeningsafdelinger, der er tale om, og den del af deres opgaver, vi her er inde på, kontrol, udbetaling af understøttelse, anvisning, og hvad det kan være, udgør måske for de enkelte kasser 10 pct. af de opgaver, de beskæftiger sig med. Det